

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

10. juuni 2015*

Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi AGRI.CAPITAL taotlus —
Varasemad ühenduse sõnamärgid AgriCapital ja AGRICAPITAL — Suhteline keeldumispõhjus —
Teenuste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b

Kohtuasjas T-514/13,

AgriCapital Corp., asukoht New York (Ameerika Ühendriigid), esindajad: advokaadid P. Meyer ja
M. Gramsch,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: P. Geroulakos,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

agri.capital GmbH, asukoht Münster (Saksamaa), esindaja: advokaat A. Nordemann-Schiffel,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 10. juuli 2013. aasta otsuse (asi
R 2236/2012-2) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust AgriCapital Corp.-i ja agri.capital GmbH vahel,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja esimees D. Gratsias, kohtunikud M. Kancheva (ettekandja) ja C. Wetter,

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades 23. septembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 17. detsembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 6. jaanuaril 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 24. aprillil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud repliiki,

arvestades 10. detsembril 2014 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Menetlusse astuja agri.capital GmbH esitas 4. juunil 2009 nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk AGRICAPITAL.
- 3 Teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatavate kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 36 ning vastavad pärast ühtlustamisameti menetluse käigus teenuste loetelu piiramist järgmisele kirjeldusele: „Kinnisvara arendusteenused eelkõige taastuvatest energiaallikatest saadava elektri- ja soojus energia tootmis- ja jaotusrajatiste puhul; kasutuskavade väljatöötamisteenused (taristuhalduslepingute sõlmimine); hoonete haldusteenused; maa haldusteenused; kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenused; hoonete rentimis- ja üürimisteenused (taristuhaldus); kinnisvara alased teenused; põllumajanduskäitiste rentimisteenused; eelnimetatud teenused ei ole seotud kirjastusteenustega ja /või kirjastustoodetega.”
- 4 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 14. detsembri 2009. aasta väljaandes Bulletin des marques communautaires nr 59/2009.
- 5 Hageja AgriCapital Corp. esitas 12. märtsil 2010 määruse nr 207/2009 artikli 41 alusel vastulause taotletava kaubamärgi registreerimisele kõigi klassi 36 kuuluvate teenuste jaoks.
- 6 Vastulause tugines järgmistele varasematele kaubamärkidele:
 - 24. augustil 2007 registreeritud ühenduse sõnamärk nr 6192322 AgriCapital,
 - 7. juulil 2006 registreeritud ühenduse sõnamärk nr 4589339 AGRICAPITAL.
- 7 Varasem ühenduse sõnamärk AgriCapital on registreeritud klassi 36 kuuluvate teenuste jaoks, mis vastavad järgmisele kirjeldusele: „finantseerimisteenused; finantskonsultatsioonid”.
- 8 Varasem ühenduse sõnamärk AGRICAPITAL samuti registreeritud klassi 36 kuuluvate teenuste jaoks, ning need vastavad järgmisele kirjeldusele: „panganduse nõustamis- ja investeerimisteenused põllumajandussektori ettevõtjatele”.
- 9 Vastulause esitamise alusena tugines hageja määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b ette nähtud põhjustele.
- 10 Ühtlustamisameti vastulausete osakonna 2. oktoobri 2012. aasta otsusega lükati vastulause tagasi põhjendusel, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud klassi 36 kuuluvad teenused erinevad varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenustest, mistõttu ei ole täidetud üks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise tingimustest, nimelt nõue, et teenused peavad oleme identsed või sarnased.
- 11 Hageja esitas 3. detsembril 2012 ühtlustamisametile määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.

- 12 Ühtlustamisameti teise apellatsioonikoja 10. juuli 2013. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) jäeti kaebus rahuldamata ja mõisteti hagejalt taotleja kasuks välja 850 eurot ühtlustamisameti vastulausemenetluses ja kaebemenetluses kantud kulude katteks. Eeskätt leidis apellatsioonikoda, et asjaomane avalikkus koosneb Euroopa Liidu kõigi liikmesriikide keskmistest tarbijatest. Apellatsioonikoda oli siiski seisukohal, et asjaomane avalikkus võib finantseerimis- või kinnisvaratehingutega hõlmatud suuri rahasummasid arvestades osutada keskmisest tähelepanelikumaks. Järgmiseks võrdles apellatsioonikoda taotletava kaubamärgiga hõlmatud, klassi 36 kuuluvaid teenuseid nende teenustega, mille jaoks on registreeritud varasemad kaubamärgid. Võrdluse põhjal tegi ta järelduse, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud, klassi 36 kuuluvad teenused ei ole varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenustega sarnased. Sellele tuginedes leidis apellatsioonikoda, et kuna ei ole täidetud üks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise tingimustest, siis ei saa esineda taotletava kaubamärgi varasemate kaubamärkidega segiajamise tõenäosust selle sätte tähenduses.

Poolte nõuded

- 13 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.
- 14 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Hageja poolt kohtuistungil esitatud dokumentide vastuvõetavus

- 15 Hageja taotles Üldkohtult luba esitada 21. oktoobri 2014. aasta kuupäeva kandev kiri, mille talle oli saatnud teatav konverentsikorraldaja, tõendamaks, et taotletavas kaubamärgis sõnade „agri” ja „capital” vahel olevast punktist ei piisa taotletava kaubamärgi hageja varasema kaubamärgiga AgriCapital segiajamise tõenäosuse kõrvaldamiseks.
- 16 Ühtlustamisamet väitis, et see dokument on vastuvõetamatu, kuna see on esitatud hilinenult, ning seetõttu ei saanud ühtlustamisamet ega Üldkohus sellega tutvuda.
- 17 Üldkohus võttis dokumendi kohtuistungil teadmiseks, kuid jättis otsustamata, kas see on vastuvõetav või mitte.
- 18 Seoses sellega olgu mainitud, et esimest korda Üldkohtus esitatud dokumente ei saa arvesse võtta. Nimelt on Üldkohtule esitatud hagi eesmärk ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste seaduslikkuse kontrollimine määruse nr 207/2009 artikli 65 tähenduses, mistõttu ei ole Üldkohtu ülesanne faktilisi asjaolusid esimest korda alles selles kohtus esitatud dokumente silmas pidades uuesti analüüsida. Seega tuleb nimetatud dokument tähelepanuta jätta, ilma et oleks tarvis kontrollida selle tõenduslikku jõudu (vt selle kohta kohtuotsus, 24.11.2005, Sadas vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EKL, EU:T:2005:420, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).

Põhiküsimus

- 19 Hageja põhjendab oma hagi üheainsa väitega määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumise kohta.
- 20 Sisuliselt heidab hageja ühtlustamisameti apellatsioonikojale ette seda, et viimane ei lugenud taotletava kaubamärgiga hõlmatud, klassi 36 kuuluvaid teenuseid sarnasteks varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenustega. Eeskätt väidab hageja, et kohtupraktikast tulenevalt tuleb teenuste sarnasuse hindamisel arvesse võtta eeskätt seda, kas need teenused on konkureerivad või teineteist täiendavad, ning samuti nende teenuste turustuskanaleid. Hageja väitel jättis apellatsioonikoda esiteks arvestamata sellega, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud „kinnisvara arendusteenused”, „kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenused” ja „kasutuskavade väljatöötamisteenused” ning varasemate kaubamärkidega hõlmatud „finantseerimisteenused” ja „panganduse nõustamis- ja investeerimisteenused” põllumajandussektori ettevõtjatele” täiendavad vastastikku teineteist, ning teiseks välistas ekslikult võimaluse, et neid teenuseid pakutakse samade turustuskanalite kaudu. Arvestades varasemate kaubamärkide eristusvõimet ja vastandatud kaubamärkide visuaalset sarnasust ning foneetilist identsust, rikkus ühtlustamisameti apellatsioonikoda hageja väitel seetõttu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, tuvastades kõnealuste kaubamärkide segiajamise tõenäosuse puudumise selle sätte tähenduses.
- 21 Kõigepealt olgu meelde tuletatud, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaselt ei registreerita varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral taotletavat kaubamärki, kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada. Segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et kaubamärki seostatakse varasema kaubamärgiga.
- 22 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on segiajamine tõenäoline, kui avalikkus võib arvata, et kõnealused kaubad ja teenused pärinevad samalt ettevõtjalt või ka omavahel majanduslikult seotud ettevõtjatelt. Vastavalt samale kohtupraktikale tuleb segiajamise tõenäosust hinnata igakülselt, vastavalt sellele, kuidas asjaomane avalikkus kõnealuseid tähiseid ja kaupu või teenuseid tajub, ning pidades silmas kõiki antud juhtumit iseloomustavaid asjaolusid, eelkõige tähiste sarnasuse ning nendega tähistatud kaupade või teenuste sarnasuse vastastikust sõltuvust (vt kohtuotsus, 9.7.2003, Laboratorios RTB vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) T-162/01, EKL, EU:T:2003:199 punktid 30–33, ja seal viidatud kohtupraktika).
- 23 Segiajamise tõenäosuse igakülgne hindamine eeldab arvesse võetavate tegurite teatavat vastastikust sõltuvust, eriti aga asjaomaste kaubamärkide sarnasuse ja nendega tähistatavate kaupade või teenuste sarnasuse vastastikust sõltuvust. Nii võib tähistatavate kaupade või teenuste vähesel sarnasusel kompenseerida kaubamärkide suurt sarnasust ning vastupidi (kohtuotsus, 13.9.2007, Il Ponte Finanziaria vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-234/06 P, EKL, EU:C:2007:514, punkt 48, ja eespool punktis 22 viidatud kohtuotsus GIORGIO BEVERLY HILLS, EU:T:2003:199, punkt 32).
- 24 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise seisukohast eeldab segiajamise tõenäosus nii vastandatud kaubamärkide identsust või sarnasust kui ka tähistatud kaupade või teenuste identsust või sarnasust. Tegemist on kumulatiivsete tingimustega (vt kohtuotsus, 22.1.2009, Commercy vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EKL, EU:T:2009:14, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Neist kaalutlustest lähtudes tuleb uurida, kas ühtlustamisameti apellatsioonikoda tegi põhjendatud järelduse, et vastandatud kaubamärkide segiajamine ei ole tõenäoline.

Asjaomane avalikkus

- 26 Kohtupraktika kohaselt tuleb segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamise raames arvestada asjaomase kaubaliigi keskmise tarbijaga, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas. Samuti tuleb silmas pidada, et keskmise tarbija tähelepanelikkuse aste võib eri liiki kaupade ja teenuste puhul olla erinev (vt kohtuotsus, 13.2.2007, *Mundipharma vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, EKL, EU:T:2007:46, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Vaidlustatud otsuse punktis 16 leidis ühtlustamisameti apellatsioonikoda, et vastandatud kaubamärkidega hõlmatud teenused on suunatud Euroopa Liidu kõigi liikmesriikide keskmisele tarbijale, kes võib finantseerimis- või kinnisvaratehingutega seotud suuri rahasummasid arvestades siiski osutada keskmisest tähelepanelikumaks.
- 28 Pooled nõustuvad sellega, kuidas ühtlustamisameti apellatsioonikoda määratles vaidlustatud otsuses asjaomase avalikkuse. Arvestades vaidlustatud otsuses esitatud kaalutlusi, ei ole ka käesolevas kohtuasjas põhjust seda määratlust kahtluse alla seada. Eeskätt tuleb tõdeda, et üldjuhul suurte rahasummadega seotud pangandus- ja finantseerimisteenuste ning kinnisvarateenuste puhul on asjaomane avalikkus keskmisest tähelepanelikum (vt selle kohta kohtuotsus, 9.9.2011, *BVR vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich)*, T-197/10, EU:T:2011:455, punkt 20).

Asjaomaste teenuste võrdlus

- 29 Tuleb meelde tuletada, et teenuste sarnasuse hindamiseks tuleb arvestada kõigi teguritega, mis iseloomustavad seost nende teenuste vahel ning milleks on eelkõige nende olemus, otstarve, kasutusviis ning samuti see, kas need teenused on konkureerivad või täiendavad teineteist (kohtuotsus, 29.9.1998, *Canon, C-39/97*, EKL, EU:C:1998:442, punkt 23). Muudeks arvessevõetavateks teguriteks võivad olla näiteks asjaomaste teenuste turustuskanalid (vt selle kohta kohtuotsus, 21.4.2005, *Ampafrance vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Johnson & Johnson (monBeBé)*, T-164/03, EKL, EU:T:2005:140, punkt 53).
- 30 Seoses sellega tuleb kõigepealt märkida, et võrdlemaks varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenuseid taotleva kaubamärgiga hõlmatutega, jagas ühtlustamisameti apellatsioonikoda need viimati nimetatud teenused kolme rühma, millest esimesse kuulusid „kinnisvara arendusteenused eelkõige taastuvatest energiaallikatest saadava elektri- ja soojust energia tootmis- ja jaotusrajatiste puhul; eelnimetatud teenused ei ole seotud kirjastusteenuste ja/või kirjastustoodetega”, teise „kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenused; hoonete rentimis- ja üürimisteenused (taristuhaldus); kinnisvara-alased teenused; põllumajanduskäitiste rentimisteenused; eelnimetatud teenused ei ole seotud kirjastusteenuste ja/või kirjastustoodetega” ja kolmandasse „kasutuskavade väljatöötamisteenused (taristuhalduslepingute sõlmimine); hoonete haldusteenused; maa haldusteenused; eelnimetatud teenused ei ole seotud kirjastusteenuste ja/või kirjastustoodetega”.
- 31 Tuleb tõdeda, et selline jaotus peegeldab selle kaubamärgiga hõlmatud teenuste olemuse, otstarbe ja kasutusviisi erinevust, ning hageja sellele vastu ei vaidle. Seega tuleb kontrollida ainult seda, kas ühtlustamisameti apellatsioonikoda otsustas põhjendatult, et taotletud kaubamärgiga hõlmatud teenused, nii nagu ta need rühmitas, ei ole sarnased varasema kaubamärgiga hõlmatud teenustega.

– „Kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenuste” ning „finantseerimisteenuste” sarnasuse puudumine

- 32 Vaidlustatud otsuse punktides 23–28 sisustas apellatsioonikoda kõigepealt määratluse „kinnisvara-alased teenused” nii, et see hõlmab kinnisvara haldamist, kinnisvara vahendust ja kinnisvara hindamist ning eelnevaga seotud nõustamist ja teabe andmist. Ühtlustamisameti apellatsioonikoja sõnul seisnevad need teenused peamiselt kinnisasja otsimises, potentsiaalsetele

klientidele esitlemises ja vahendajana tegutsemises näiteks abi osutamisega mitte üksnes kinnisasja ostu, müügi või rentimisega seoses, vaid ka ehitise või maa ostja ja müüja vahelise lepingu sõlmimise läbirääkimistel. Ühtlustamisameti apellatsioonikoda leidis, et hõlmatud on ka põllumajanduskäitiste rentimisteenused, mis kuuluvad laiemasse kategooriasse, kuivõrd rentimise all mõeldakse lepingut, millega kinnisvara antakse konkreetseks ajavahemikuks isiku käsutusse üldjuhul rendilepingu alusel. Samuti täpsustas apellatsioonikoda, et „kinnisvara-alased teenused” võivad hõlmata ka kinnisasja ostu ja selle edasimüüki kasumi eesmärgil.

- 33 Järgmiseks märkis ühtlustamisameti apellatsioonikoda, et eespool määratletud „finantseerimisteenuseid” osutavad pangad ja krediitiasutused, samas kui kinnisvaraalaste teenuste osutajaks on üldjuhul kinnisvarabürood või kinnisvaraarendajad. Samuti märkis apellatsioonikoda, et need teenused on õigusaktidega väga täpselt reguleeritud ja mitmel juhul peavad neid osutama eraldiseisvad üksused. Sellest järeldas apellatsioonikoda, et tarbija käsitab kinnisvarabürood selgelt eraldiseisvana pangast, finantsasutusest ja kindlustusfirmast, kes pakuvad erinevaid tooteid ja teenuseid, mis ei ole vastastikku asendatavad.
- 34 Lõpuks nentis ühtlustamisameti apellatsioonikoda, et ehkki „kinnisvara-alased teenused” eeldavad finantseerimist, ei ole see piisav tõendmaks, et need teenused on vahetult seotud „finantseerimisteenustega”, ning et lõppastmes on nendevaheline seos nõrk ja kaudne. Sellega seoses täpsustas apellatsioonikoda, et „kuigi mitut tüüpi ostutehingute (näiteks asja ostmine või ettevõtte asutamine) jaoks võib finantsnõustamine vajalikuks osutada ja et ettevaatlikud ostjad võivad koguda teavet, et tagada ostutehingu või ettevõtte asutamise õnnestumine, ei tähenda see siiski, et ühed teenused oleks teiste teenuste jaoks vältimatult vajalikud või et tarbija arvates lasuks vastutus nende teenuste eest ühel ja samal teenuseosutajal”.
- 35 Selle põhjal tegi ühtlustamisameti apellatsioonikoda järelduse, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud „kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenused; hoonete rentimis- ja üürimisteenused (taristuhaldus); kinnisvara-alased teenused; põllumajanduskäitiste rentimisteenused; eelnimetatud teenused ei ole seotud kirjastusteenuste ja /või kirjastustoodetega” erinevad hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud „finantseerimisteenustest”.
- 36 Hageja heidab ühtlustamisameti apellatsioonikoja ette seda, et viimane keskendus küsimusele, kas kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenused on finantseerimisteenustega vastastikku asendatavad, jättes uurimata selle, kas need teenused täiendavad teineteist. Hageja väitel kasutas ühtlustamisameti apellatsioonikoda finantseerimisteenuste liiga kitsast tõlgendust. Täpsemalt väidab ta, et pangad ja finantseerimisasutused pakuvad müügiks kinnisvara, tehes seda kas ise või tütarettevõtja vahendusel. Sellele osutab nende kaht tüüpi teenuste koos reklaamimine. Järelikult on vastupidi ühtlustamisameti apellatsioonikoja seisukohale „kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenused” vahetult seotud „finantseerimisteenustega” ning seega täiendavad vastastikku teineteist.
- 37 Ühtlustamisamet vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 38 Esiteks on asjaomaste teenuste olemuse, otstarbe ja kasutusviisi kohta juba varem otsustatud, et finantseerimisteenuste olemus, otstarve ja kasutusviis ei ole samad kui kinnisvarateenustel. Nimelt seonduvad kinnisvarateenused kinnisasjaga ja eriti selle rendi, ostu, müügi ja haldusega, samas kui finantseerimisteenuseid osutavad finantsasutused oma klientidele rahaliste vahendite haldamiseks, hoiustatud rahasummade hoidmiseks, raha ülekandmiseks, laenude andmiseks ja eri liiki finantstehingute teostamiseks (kohtuotsus, 11.7.2013, Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – MIP Metro (METRO), T-197/12, EU:T:2013:375, punkt 42).
- 39 Järelikult ei ole vastupidi hageja väitele ühtlustamisameti apellatsioonikoda määratlenud varasemate kaubamärkidega hõlmatud „finantseerimisteenuseid” liiga kitsalt.

- 40 Teiseks tuleb märkida, et ühtlustamisameti apellatsioonikoda ei uurinud ainult seda, kas „kinnisvaraalasid teenused” ja „finantseerimisteenused” on vastastikku asendatavad, vaid uuris tegelikult ka seda, kas need teenused täiendavad vastastikku teineteist, nagu nähtub ka eespool punktist 34.
- 41 Lisaks tuleb esile tuua, et oma väiteid selle kohta, et asjaomased teenused täiendavad vastastikku teineteist, põhjendab hageja üksnes väitega, et kinnisasjade müük on teenus, mida sageli pakuvad finantsasutused.
- 42 Nagu samuti on juba varem otsustatud seoses töigaga, et hõlmatud teenuste turustuskanalid võivad olla samad, tuleb tõdeda, et kinnisvaraalasid teenuseid ei pakuta üldjuhul samades kohtades kui finantsteenuseid (kohtuotsus METRO, punkt 38 eespool, EU:T:2013:375, punkt 43).
- 43 Dokumendid, mille hageja esitas haldusmenetluses (hagiavalduse lisa A5), seda tuvastust ei kummuta, kuna finantsasutuste osutatavaid kinnisvarateenuseid osutatakse eraldi filiaalides, nõnda, et finantstegevus on eraldatud võimalikust kinnisvaraalasest tegevusest (kohtuotsus METRO, punkt 38 eespool, EU:T:2013:375, punkt 45).
- 44 Järelikult ei teinud ühtlustamisameti apellatsioonikoda viga, kui ta asus seisukohale, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud „kinnisvarahaldus- ja -vahendusteenused; hoonete rentimis- ja üürimisteenused (taristuhaldus); kinnisvaraalasid teenused; põllumajanduskäitiste rentimisteenused; eelnimetatud teenused ei ole seotud kirjastusteenuste ja /või kirjastustoodetega” erinevad hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud „finantseerimisteenustest”.
- „Kinnisvara arendusteenuste” ja „finantseerimisteenuste” sarnasuse puudumine
- 45 Vaidlustatud otsuse punktides 19–21 leidis ühtlustamisameti apellatsioonikoda, et kinnisvara arendusteenused on mitmetahulised ja hõlmavad tegevusi alates olemasolevate ehitiste renoveerimisest kuni hoonestamata maa ostmiseni ja hoonestatud maa või kruntide müüginii kolmandatele isikutele. Samuti leidis apellatsioonikoda, et ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluses esitatud teenuste loetelust tuleneb selgelt, et need teenused puudutavad konkreetset taastuvatest energiaallikatest saadava elektri- ja soojusenergia tootmis- ja jaotusrajatist.
- 46 Seevastu asus ühtlustamisameti apellatsioonikoda seisukohale, et varasemate kaubamärkidega hõlmatud finantseerimisteenused seisnevad kõigis hoiustamisega seoses või kaubanduslikul eesmärgil osutatavates teenustes, mis hõlmavad raha hoiulevõtmist, laenamist, -vahetust, investeerimist ja kaitsmist, kupüüride väljastamist ja muid finantstehinguid. Samuti täpsustas ühtlustamisameti apellatsioonikoda, et kuigi varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenuste osutajad võivad osutada finantseerimisvaldkonna teenuseid ja ehitusprojektidega seotud teenuseid ning et paljud agrotööstussektori projektid sõltuvad investeeringutest või finantstoetusest, on väga vähe tõenäoline, et sellised teenuseosutajad pakuvad kinnisvaraarendajale iseloomulikke teenuseid, sest need eeldavad spetsiifilisi tehnilisi oskusi või konkreetset oskusteavet. Selle põhjal järeldas apellatsioonikoda, et asjaomased teenused on oma olemuse ja otstarbe poolest erinevad.
- 47 Lisaks sellele otsustas ühtlustamisameti apellatsioonikoda, et asjaomased teenused kuuluvad eri sektoritesse, nimelt ühelt poolt kinnisvarasektoris ja teiselt poolt finantssektorisse, ning seega ei osuta neid sama ettevõtja ega omavahel seotud ettevõtjad ning nende teenuste turustuskanalid ei ole samad.
- 48 Hageja väidab sisuliselt, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud kinnisvara arendusteenused on sarnased hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud finantseerimisteenustega.

- 49 Nimelt on hageja seisukohal, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud kinnisvara arendusteenuste hulka kuulub turustustegevus, mis kattub selliste finantseerimisteenustega nagu on hõlmatud hageja varasemate kaubamärkidega. See tuleneb tema väitel kinnisvaraarendajate tegutsemisviisist, kelle tegevuse hulka kuulub finantseerimisallikate otsimine ja kes sageli hangivad oma klientidele kinnisvaraprojektide finantseerimise alast nõu.
- 50 Hageja väitel on igal juhul vastandatud kaubamärkidega hõlmatud teenuste vahel vähemalt vastastikusest täiendamisest tulenev tihe seos, millest annavad tunnistust nii asjaolu, et finantseerimisteenuseid osutavad ettevõtjad tegelevad kas ise või tütarettevõtjate kaudu kinnisvaravahendusega, kui ka klassi 36 juurde kuuluva selgitava märkuse sõnastus.
- 51 Lisaks ei piirduvat hageja sõnul ja vastupidi ühtlustamisameti väitele taotletava kaubamärgiga hõlmatud kinnisvara arendusteenused ainult „taastuvatest energiaallikatest saadava elektri- ja soojus energia tootmis- ja jaotusrajatiste” valdkonnaga. Hageja lisab, et igal juhul ei mõjuta selline piirang taotletava kaubamärgiga hõlmatud teenuste ja varasema kaubamärgiga AGRICAPITAL hõlmatud teenuste vahelise sarnasuse olemasolu, kuna nende teenuste abil saab samal moel pakkuda kinnisasju, millele võib rajada või seal kasutada taastuvatest energiaallikatest energia tootmisrajatisi.
- 52 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 53 Olgu märgitud, et kinnisvara arendusteenused hõlmavad mitmesugust tegevust alates olemasolevate ehitiste renoveerimisest kuni hoonestamata maa ostmiseni ja hoonestatud maa või kruntide müüginii kolmandatele isikutele, nagu õigesti osutas ühtlustamisameti apellatsioonikoda.
- 54 Nagu hageja väidab, kuulub selle tegevuse hulka kinnisvaraarendaja poolt finantseerimisallikate otsimine selleks, et omandada ehitisi või maad. Siiski ei saa finantseerimisallikate otsimist lugeda finantseerimisallikate otsimist finantseerimisteenuseks, mida kinnisvaraarendaja osutab oma klientidele ja mis on võrdväärne krediitvahendustegevusega. Nimelt on kinnisvaraarendaja poolt finantseerimisallikate otsimise eesmärk üksnes see, et nimetatud arendaja saaks kõigepealt katta renoveeritavate ehitiste või hoonestatava maa ostukulud, eesmärgiga kanda need kulud omakorda üle klientidele, kellele ta müüb ehitus- või renoveerimisprogrammi läbinud kinnisasja.
- 55 Kuigi on tavaline – nagu kinnitab hageja –, et kinnisvaraarendajad pakuvad kinnisvaraprojektide turustamise raames oma klientidele nõustamist ostu finantseerimise osas, ei saa sellist nõustamist siiski käsitada finantsnõustamisena hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenuste tähenduses. Sellise nõustamise võib tegelikult samastada nõuannetega, mida arvestatava väärtusega asja, nagu paat, äriühingu vara või kunstiteos, iga müüja võib jagada oma klientidele, arvestades finantshuve, mis neil võib olla seoses kõne all oleva asja omandamisega. Seega ei paku sellist nõu jagav müüja finantseerimisteenust.
- 56 Pealegi ei saa jätta märkimata, et hageja poolt haldusmenetluses oma väidete toetuseks esitatud tõendid on koopiad veebilehtedest, mis kuuluvad kinnisvaravaldkonnas spetsialiseerunud investeerimisühingule, kinnisvarakrediidi vahendajale ja kinnisvarakrediidiühingule, ning puudub mis tahes seos kinnisvara arendusteenustega (hagiavalduse lisa A4).
- 57 Samuti tuleb tagasi lükata hageja väide, et vastandatud kaubamärkidega hõlmatud teenuste vahel on vastastikusest täiendamisest tulenev tihe seos.
- 58 Seoses sellega olgu meenutatud, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on teineteist täiendavad kaubad omavahel tihedalt seotud kaubad, nii et üks on teise kasutamiseks mõõdapääsmatult vajalik või oluline, mistõttu tarbijad võivad arvata, et neid kaupu valmistab või teenuseid osutab üks ja seesama ettevõtja (vt kohtuotsus, 9.4.2014, Comsa vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – COMSA (COMSA), T-144/12, EU:T:2014:197, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 59 See tähendab, et üksteist täiendavaid teenuseid peab saama koos kasutada, mis omakorda eeldab, et need on suunatud samale avalikkusele (vt selle kohta kohtuotsus 12.7.2012, *Hand Held Products vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Orange Brand Services (DOLPHIN)*, T-361/11, EU:T:2012:377, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 60 Käesoleval juhul on taotletava kaubamärgiga hõlmatud kinnisvara arendusteenused ja hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud finantseerimisteenused suunatud liidu territooriumil elavale tarbijale, kes võib neid kasutada koos.
- 61 Lisaks ei ole kahtlust, et üldjuhul kinnisvaratehingutega seotud summade suurust arvestades on finantseerimisteenused keskmisele tarbijale kinnisvara arendusteenuste kasutamise seisukohalt olulise tähtsusega. Siiski tuleb märkida, et turumajanduse tingimustes nõuab suur osa tegevusi kas finantseerimist või investeeringut, nii et finantseerimisteenused on oma olemuselt seostatavad enamiku tegevustega, mitte üksnes kinnisvara arendustegevusega (vt selle kohta kohtuotsus METRO, punkt 38 eespool, EU:T:2013:375, punktid 47–49).
- 62 Seega tuleb olla seisukohal, et seos kinnisvara arendusteenuste ja finantseerimisteenuste vahel ei ole iseenesest nii tihe, et see ajendaks asjaomast avalikkust, kelleks on käesoleval juhul keskmine tarbija, kes võib osutada eriti tähelepanelikuks, arvama, et nende teenuste pakujaks on üks ja sama ettevõtja (vt selle kohta kohtuotsus METRO, punkt 38 eespool, EU:T:2013:375, punkt 50).
- 63 Seda järeldust ei lükka ümber hageja argument, et kinnisvara arendusteenuseid pakutakse varasemate kaubamärkidega hõlmatud finantseerimisteenustega samu turustuskanaleid kasutades. Ei saa nimelt jätta märkimata, et kinnisvaraarendaja osutatavaid teenuseid ei osutata üldjuhul samas asukohas kui finantseerimisteenuseid. Peale selle tuleb tõdeda, et selle väite toetuseks hageja poolt haldusmenetluses esitatud dokumendid ei puuduta kinnisvara arendustegevust (hagiavalduse lisa A5).
- 64 Ka ei kõiguta seda järeldust hageja argument, et klassi 36 kohta käivast selgitavast märkusest nähtub vastastikusest täiendamisest tulenev tihe seos kinnisvaravaldkonna ettevõtja osutatavate teenuste ja finantseerimisteenuste vahel. Nimelt võimaldab et klassi 36 kohta käivast selgitava märkuse sõna-sõnaline tõlgendamine teha järelduse, et kuigi „kinnisvaraliising” ja „kinnisvara haldamise teenused, st üürimis-, hindamis- või finantseerimisteenused” kuuluvad tegelikult klassi 36, on need selles klassis eraldi alamrubriigiks „rahalistesse ja muudesse finantstehingutesse puutuvatele teenustele”, millega on hõlmatud eelkõige „kõigi pankade ja nendega seotud asutuste teenused”, „muude krediidasutuste, kui panga teenused” ja „vahendajate teenused, mis puudutavad väärtvabareid ja kinnisasju”, nii et klassi 36 kohta käiva selgitava märkuse põhjal ei saa tuvastada varasemate kaubamärkidega hõlmatud finantseerimisteenuste tihedat seost taotletava kaubamärgiga hõlmatud kinnisvara arendusteenustega.
- 65 Peale selle tuleb meelde tuletada, et komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1 ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), eeskirja 2 lõike 4 kohaselt „[on] [k]aupade ja teenuste klassifikatsioonil [...] ainult halduslik otstarve” ning järelikult „ei saa kaupu ja teenuseid lugeda sarnaseks ainult selle põhjal, et nad kuuluvad Nizza klassifikatsiooni samasse klassi”.
- 66 Seega ei teinud ühtlustamisameti apellatsioonikoda viga, kui ta asus seisukohale, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud „kinnisvara arendusteenused” erinevad olemuse poolest hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud finantseerimisteenustest.
- 67 Seda tuvastust arvestades ei ole enam vaja uurida hageja etteheidet, mille aluseks on taotletava kaubamärgiga hõlmatud teenuste otstarbe väidetav valesti piiramine.

– „Kasutuskavade väljatöötamisteenuste” ja „finantseerimisteenuste” sarnasuse puudumine

- 68 Hageja väidab, et ka „kasutuskavade väljatöötamisteenused” on „finantseerimisteenuste” sama lähedased kui „kinnisvara arendusteenused”, kuna hageja sõnul on kinnisvara vääristamine ja haldamine ühe ja sama tegevuse kaks külge, mille mõlema puhul on vajalik finantsnõustamine ja finantslahendused. Seega hageja üksnes viitab uuesti neile argumentidele, mille ta esitas kinnisvara arendusteenuste ja „finantseerimisteenuste” sarnasuse kohta.
- 69 Kuna aga need argumendid juba lükati tagasi eespool punktides 38–43, siis on Üldkohus sunnitud „kasutuskavade väljatöötamisteenuseid” puudutavate spetsiifiliste argumentide puududes tuvastama, et hageja ei ole tõendanud, et ühtlustamisameti apellatsioonikoda tegi vea, tuvastades nende teenuste ja hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud „finantseerimisteenuste” sarnasuse puudumise.
- 70 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb tuvastada, et ühtlustamisameti apellatsioonikoda ei teinud viga, kui ta otsustas, et hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenused ei ole sarnased nende teenustega, mille jaoks taotleti kaubamärgi AGRICAPITAL registreerimist.

Hageja varasemate kaubamärkide eristusvõime ja vastandatud kaubamärkide sarnasus

- 71 Vaidlustatud otsuse tuvastas ühtlustamisameti apellatsioonikoda, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise üks tingimustest, nimelt teenuste sarnasus, ei ole täidetud ja seega puudub segiajamise tõenäosus, ning ei pidanud sellega seoses vajalikuks uurida varasemate kaubamärkide eristusvõimet ega vastandatud tähistate sarnasust.
- 72 Hageja väitel võib taotletava kaubamärgiga hõlmatud teenuste mis tahes erinevuse varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenustest igakülgse hindamise raames kompenseerida nende kaubamärkide väga suur visuaalne sarnasus ja foneetiline identsus, nii et vastupidi ühtlustamisameti apellatsioonikoja seisukohale on vastandatud kaubamärkide segiajamine tõenäoline määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses.
- 73 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 74 Selles küsimuses piisab, kui sarnaselt eespool punktis 24 meenutatule tõdeda, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel tuleb territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, asjaomase avalikkuse seisukohast esinevat segiajamise tõenäosust hinnata, lähtudes kumulatiivsetest tingimustest, milleks on ühelt poolt vastandatud kaubamärkide identsus või sarnasus ja teiselt poolt nendega vastavalt tähistatud kaupade või teenuste identsus või sarnasus.
- 75 Seega vastupidi hageja väitele ei saa segiajamise tõenäosuse hindamise raames vastandatud kaubamärkide sarnasus – isegi kui see on väga suur – kompenseerida eespool punktis 70 tuvastatud sarnasuse puudumist hageja varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenuste ja nende teenuste vahel, mille jaoks taotleti kaubamärgi AGRICAPITAL registreerimist (vt selle kohta kohtumäärus, 9.3.2007, *Alecansan vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-196/06 P, EU:C:2007:159, punktid 24–26).
- 76 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades sai ühtlustamisameti apellatsioonikoda viga tegemata tuvastada, et vastandatud kaubamärkidega hõlmatud teenuste sarnasuse puududes ei ole täidetud üks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise tingimustest ning seega puudub nende kaubamärkide segiajamise tõenäosus.
- 77 Järelikult on hageja ainus väide põhjendamata ning seega tuleb hagi rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 78 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja mõista hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja AgriCapital Corp.-ilt.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 10. juunil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad